

Tarcsi Zsuzsanna

Lezajlottak a XVI. Vámbéry-napok

A Vámbéry Polgári Társulás és a Vámbéry Ármin Magyar Tannyelvű Alapiskola 2016. március 31 és április 1-je között szervezte meg a XVI. Vámbéry-napokat Dunaszerdehelyen.

A rendezvény a Vállalkozók Házában vette kezdetét, ahol az új Vámbéry-kötet megnyitójára előtt gyertyagyújtással és emlékező szavakkal idézték fel Hazai György professzort az egybegyűltek. Hodossy Gyula, a Vámbéry Polgári Társulás igazgatója köszöntötte a vendégeket, majd Dobrovits Mihály turkológus méltatta a professzort, végül egyperces néma csenddel tisztelgettek a januárban elhalálozott Hazai György élete és munkássága előtt. Ezt követően Keller László turkológus vette át az est vezetését, felkérve Sárközy Miklós Közel-Kelet szakértőt, hogy mutassa be a legújabb, általa szerkesztett Vámbéry-tanulmánykötetet, amely nemrég látott napvilágot *Vámbéry-tanulmányok – új utak a Vámbéry-kutatásban* címmel.

Másnap került megrendezésre az országos Vámbéry Ármin Földrajzverseny döntője, melynek főszervezője a Vámbéry Polgári Társulás, társszervezője pedig az eseménynek helyet adó Vámbéry Ármin Alapiskola volt. A levelezőverseny a Katedra folyóiratban zajlott az első félév folyamán. A versenyen részt vett diákok szeptembertől több fordulón keresztül mérték össze a tudásukat, az országos döntőre pedig a legjobb tíz csapat kapott meghívást. A feladatokat Tóth Tibor, a komáromi Eötvös Utcai Magyar Tannyelvű Alapiskola földrajztanára állította össze. A zsűri négy tagú volt, az elnök személyében Sárközy Miklóst, Közel-Kelet szakértőt köszönhetjük. A zsűri további tagjai Tóth Tibor, földrajztanár, illetve Fibi Sándor, a Vámbéry Polgári Társulás választmányi tagja képezte. A döntőt Török Benedek, nyugalmazott tanár vezényelte.

A verseny keretein belül, délután két órakor megrendezésre került Vámbéry Ármin mellszobrának megkoszorúzása is, ahol az ünnepi beszédet Fibi Sándor tartotta. A beszéd után a jelenlévők egy-egy koszorúval illették Vámbéry mellszobrát. A koszorúzást követően a csapatok visszavonultak az iskolába, ahol megtörtént a verseny ünnepélyes kiértékelése. A verseny győztese végül a nagykaposi Erdélyi János MTNY Alapiskola csapata lett. A második helyezést a nagymegyeri Bartók Béla MTNY Alapiskola tanulói érték el, a harmadik helyre pedig a komáromi Eötvös Utcai MTNY Alapiskola csapata került.

hat, s még a látszólag legkézenfekvőbbnek sem okvetlenül egyszerű megfelelni. Hogy konkrétabb legyek, egy példát hoznék fel: a munkaerőpiac nagyon gyorsan változik, évente több olyan szakma keletkezik, amit elvileg az egyetemi képzésben előre kellene látni, hiszen egy hallgató 3-5 év múlva nyer képesítést ahhoz, hogy ezt a jelenleg még nem is létező szakmát magas szinten művelni tudja. Látjuk tehát, hogy az oktatási rendszer lassabban tud reagálni, mint ahogy maga az igény megjelenik. Másrészt minden nagyvállalat speciális képzéseket nyújt a frissen belépő alkalmazottak számára. Ezek a szakképzések nagyon szigorúan a vállalat saját igényeire szabottak, olyan mértékben, ahogy ezt egy egyetem nagy valószínűséggel nem tudja megvalósítani. Viszont ahhoz, hogy ezeket a kurzusokat, képzéseket sikeresen végezze egy friss abszolvens, bizonyos készségek, képességek csoportjával kell rendelkeznie. Az egyetem éppen ezeket tudja fejleszteni. Érzésem szerint viszont az egyetemnek pont ezt a funkcióját nem értékelik jelenleg kellően, sokszor ugyanis „kész terméket” várnak tőlünk, és nem a „termék” létrehozására képes abszolvenseket.

■ **Április 1-jétől dékáni feladatkört töltesz be. Milyen tervekkel vágta bele az előtted álló ciklusba? Mennyire számíthatunk a kar eddigi szemléletmódjának folytatására – és miben várhatunk újtásra?**

■ **Gondolom, a fentiekből is kitűnik, hogy a kar eddigi fejlődésének**

irányát jónak tartom, a fejlődésünk pedig szorosan összefügg azzal a szemléletmóddal, ami a kart jellemzi. Mindenképpen törekedni fogok arra, hogy mindazokat a pozitívumokat, amelyek most jelen vannak a kar életében, megtartsam.

Mindazonáltal lesznek változások is, ez elkerülhetetlen, hiszen a minket övező világ is változik, és ehhez alkalmazkodni kell. Első lépésben a nemzetközi projektek terén szeretném növelni az eredményességünket. Erre már az elmúlt években is törekedtünk, de a sikereink nem voltak arányban a befektetett energiákkal. Persze ehhez az is hozzátartozik, hogy humán területen és ebből a régióból egyáltalán nem könnyű nemzetközi projektet nyerni.

Az arányosabb munkamegosztás kialakítását legalább ennyire fontos feladatnak tartom, és legalább ennyire komoly kihívásnak is. Egy egyetemen nehéz összemérni a különböző tevékenységeket, sőt, azt sem egyszerű meghatározni, hogy mi tekinthető munkahelyi feladatnak – persze az oktatást leszámítva. Valamilyen mércére azonban mégis szükség van, hogy megóvjuk magunkat egyrészt a kiégéstől, másrészt az elsekélyesedéstől és közepszerűsegtől.

■ **Figyelemmel kísérve a kar eddigi tevékenységét, az elsekélyesedés és közepszerűség nem tűnik reális veszélynek. Hogy ez így legyen, sok sikert kívánok a dékáni működésedhez! Köszönöm a beszélgetést!**